

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

**Pasarét, 2012. július 8.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

BÍZD AZ ÚRRA DOLGAIDAT!

Lekció: Jak 4,13-17

Nosza immár ti, akik azt mondjátok: Ma vagy holnap elmegyünk ama városba és ott töltünk egy esztendőt és kalmárkodunk és nyereséget szerzünk; akik nem tudjátok mit hoz a holnap: mert micsoda ti életetek? Bizony pára az, amely rövid ideig látszik, aztán eltűnik. Holott ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja és élünk, ím ezt, vagy amazt fogjuk cselekedni. Ti ellenben elbizakodottságotokban dicsekedtek: Minden ilyen dicsekedés gonosz. Aki azért tudna jót cselekedni és nem cselekszik, bűne az annak.

Alapige: Péld 16,1-3

Az embernél vannak az elme gondolatai; de az Úrtól van a nyelv felelete. Minden útai tiszták az embernek a maga szemei előtt; de a ki a lelket vizsgálja, az Úr az! Bízad az Úrra a te dolgaidat; a te gondolataid véghez mennek.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, olyan nagy kiváltság számunkra, hogy imádkozhatunk és dicsőíthetünk a gyülekezet közösségében is téged, nemcsak otthon, nemcsak a hétköznapiak során az életünkkel. Amit az angyalok és elhunyt szeretteink ott nálad tesznek, mi itt a földön. Magasztalunk Atyánk, hogy amikor téged dicsőítünk, akkor magunkra is másképp tekinthetünk, hiszen ha bűneink vannak és szégyenérzetünk, ha rád tekintünk láthatjuk Urunk Jézusban szabadításodat. Most is azt kérjük, hogy szabadíts fel bennünket minden hamisságtól, minden olyan lelkiismeret furdalástól, ami távol tart tőled. Add nekünk a bűnbocsánatot nyert hívő ember örömét. Amikor rád tekintünk a sokféle fáradtságból jöve, vagy a meleg miatti rossz közérzetünkben, hadd lássunk meg téged, aki gondoskodó Isten vagy, aki a bajok és a nehézségek között is mellettünk vagy. Köszönjük Urunk, hogy ma is azért szólsz, hogy erősítsd a hitünket, hogy egyáltalán hittel ajándékozhasd meg

BÍZD AZ ÚRRA DOLGAIDAT!

bennünket, ha még mindég nem fogadtuk el kegyelmedet. Köszönjük Atyánk, hogy te úgy ismertted meg magad velünk, Szentlelked és igéd által, mint aki az Úr Jézusban eljöttél és szabadítást szereztél. Kérünk arra, hogy az igehirdetés üzenetében is hadd ragyogjon fel újra az Úr Jézus kereszthalála, keresztben aratott győzelme, az ő jelenléte életünkben. Urunk, erősíts minket, könyörülj rajtunk.

Ámen.

Igehirdetés

Amikor ezeket a bibliai sorokat olvastam, nem sokkal utána a Tűzszeke-rek c. filmet néztem meg DVD-n és összekapcsolódott bennem a bibliai üzenet és a film egyik tanulsága. A filmben a skót misszionárius, az egyik főszereplő, szolgál az Úr népe között, készül misszióba, de több évre abbahagyja a szolgálatot, mert azt érti meg, hogy a futásával szeretné Istent dicsőíteni. Mindent fölrad ezért, megadatik neki, hogy az olimpiára is kijut, és itt jön a film egyik legizgalmasabb része, amikor kiderül számára, hogy az ő versenyszámában, a 100 méteres síkfutásban az előfutamok vasárnapra esnek. Számára egyértelmű, hogy Isten törvénye szerint vasárnap nem futhat, pedig Istennel indult el ezen az úton, az Úrért mondott le sok mindenről, de ez a helyzet egyértelművé tette, hogy az Úr mégsem azt akarja, hogy fusson, hiszen nem vétkezhet a törvénye ellen. Ezt nagyon határozottan képviseli az őt meggyőző bizottság előtt, ahol a trónörökös és a sportvezetők vannak. Egyértelművé teszi, hogy számára az Isten szuverenitása az első, hiszen az Úr mindenekfölött álló tekintélye, hatalma a vezetők fölött való is és ő, mint hívő ember felelős azért, hogy valamit most nem tesz.

Aki még nem látta a filmet, annak javasolom, hogy nézze meg, kiderül belőle az is, hogy Istennek milyen páratlan megoldása van ilyen esetben, mert mégiscsak lesz aranyérme ennek a fiatal futónak, csak nem 100 méteren.

Az alapige központi üzenete Isten szuverenitása. Azaz Isten mindenható, mindenekfölött álló tekintélye, szentsége, hatalma és igazsága. De, mint sok más helyen is a Szentírásban, itt is ez az igei kijelentés együtt szerepel az ember, a bűnös ember, de sokkal inkább a hívő ember felelős viselkedésének igei üzenetével is.

Ez olyan kettős igazsága az Írásnak, mint például Jézus személye, aki egyszerre Isten és ember. Ezek az igazságok egymásnak ellent mondanak, nem lehet feloldani az ellentmondást, együtt igazak. Sokan megpróbálják kijátszani az Isten szuverenitását, amikor azt mondják, hogyha Istenen múlik minden, akkor az ember úgy sem tehet semmit. Ez az igeszakasz is azonban azt igazolja, hogy pontosan az ellenkezője igaz, ha a hívő ember tudja, hogy ki az Isten, tudja ki a mindenekfölött álló Úr, aki hogyan cselekszik, akkor ő felszabadul a felelős életre, felszabadul arra, hogy szolgálja az Urat, ha kell lemondjon dolgokról.

Az igei üzenet bátorítani szeretne mindannyiunkat az Úrba vetett hitre, bizalomra. Hangzik majd: Bízzad az Úrra dolgaidat. Az ige három verse alapján három fontos mozzanata lesz az üzenetnek. Az egyik, hogy a szuverén Úr irányít mindent, egyedül a szuverén Úr jogosult végső soron mindent értékelni, megvizsgálni és egyedül a szuverén Úr aki végbe viszi azt, amit eltervezett az övéi életében is és beteljesíti mindazt. Irányít, megvizsgál és végbevisz mindent.

Az első vers így szól: „Az embernél vannak az elme gondolatai; de az Úrtól van a nyelv felelete.” Isten mindenekfölött álló hatalmát, tekintélyét arra vonatkoztatja, amit egyszerűen így szoktunk mondani: beszéd. Nem véletlenül használja a „nyelv felelete” kifejezést itt az ige, mert ez is a gyakorlatiasságra akarja helyezni a hangsúlyt Isten munkájában. Ebben benne van, hogy ami elhangzik, azt megelőzte egy átgondolt döntés, terv. Az új fordítású Bibliában tervezgetést ír itt. Az ember tervez. Mi folytatnánk azzal, hogy az Isten végez, ami egyszerű igazsága a magyar közmondásnak, de ez nem a Bibliában van benne. Az emberi cselekvéssel indul, az embernél vannak az elme gondolatai, de az Úr irányítására helyezi a hangsúlyt.

Az a kifejezés, ami az ősi szövegben szerepel, arra utal, hogy valamit elrendeznek, rendezetten elhelyeznek. Például az oltáron azt a fát, ami majd elég. Vagy ilyen rendezetten helyezi el a háziasszony az asztalon levő dolgokat, amikor ebédet készít. Fontos tehát, hogy nemcsak hirtelen hozott döntés és gondolat, hanem nagyon átgondolt, megtervezett valami az, ami a szívben – amit Károli elmének fordít – megfogán, tervvé válik, döntéssé, szándékká. A beszédben, a kimondott szóban egy válaszban megismerhetővé válik. Általában ami kimondásra kerül aztán cselekedetté is alakul. De Isten irányít mindent.

Gondoljunk Nehémiás történetére, aki amikor meghallotta, hogy Jeruzsálemben nagy baj van, romokban van minden, azonnal érezte, hogy haza kell mennie. Az ő foglalkozása főpohárnok volt, ma úgy mondanánk, hogy nemzetvédelmi miniszter, a nemzet szuverenitásáért felelős miniszter. Meg ne öljék a királyt. Amikor meglátja a király Nehémiás szomorú arcát, nagyon megijed, hiszen nem mindig volt szomorú és nem illett szomorúnak lenni a király előtt. Őszintén elmondja szomorúságának okát, és ez előtt napokon keresztül böjtölt és könyörgött az Úrhoz, hogy segítsen neki abban, hogy haza mehessen. Ehhez a király engedélye kellett. A király miután megismerte szomorúságának okát, a következő kérdést intézte hozzá: Mit kívánsz akkor? A történetben nagyon szép, hogy Nehémiás, aki nagyon jól átgondolt mindent és mindent kizárt, ami esetleg gátolhatná a király jó döntésének a meghozatalát, nem válaszolt azonnal, hanem könyörgött a menny Istenségéhez. Mielőtt megszólalt volna könyörgött az Úrhoz, mert a szuverén Úrra hagyatkozott. Tudta, hogy egyedül csak az Úr irányíthatja őt is, amikor választ ad a királynak, és a királyt is.

BÍZD AZ ÚRRA DOLGAIDAT!

Múlt héten, amikor én is énekeltem a Művészetek Palotájában az ének-karral, akkor nagyon felemelő volt Varga Mihály hangját hallani, aki a bibliai igéket felolvasta. Ő Karcagon presbiter, jól ismerem a családját is. Nem mindegy, hogy neki, aki fontos kérdésekben tárgyal, mit mond, hogyan érvel, milyen választ ad. A nemzeti szuverenitásunk is függ attól, amilyen döntés születik ezeken a tárgyalásokon. Vajon én hogy fogok érte imádkozni, mert ő biztosan fog imádkozni tárgyalás közben. De Isten népe hogyan imádkozik egy ilyen helyzetben egy magasabb beosztású ember beszédéért?

Az ige bátorít: az Úrtól van a nyelv felelete. Mert ő irányít mindent, a beszédünket is, az Úr akarata megy végbe minden helyzetben. A 9. versben is olvasunk hasonló gondolatot: „Az ember elméje gondolja meg az ő útját, de az Úr igazgatja annak járását.” Ebben már az Úr cselekvéséről is szó van. Az emberé az elme gondolata, de az Úré a nyelv felelete. Tehát az Úr személye hangsúlyos.

Egy ókori írás mondta: A hajót a kormánylapát irányítja, mozgatja, de aki a kormányos, az az istenség.

Amikor a hívő ember meri mindezt hittel megragadni és eszerint akar beszélni, eszerint hoz a szívében belülről döntéseket, terveket, indulatokat, átgondoltan, akkor gyakorolhatja, hogy „bizodalma legyen az Úrban teljes elméből, a magad értelmére pedig ne támaszkodj”. Teljes elméből, de az Úrba vetett bizalmon alapulva.

Még a gonosz emberek is végső soron, amikor megszólalnak, a mindenható szuverén Úr hatalma alatt vannak. Gondoljunk arra, amikor az Úr Jézus kereszthalála történik, a főpap azt mondta, hogy jobb, ha egy ember hal meg a népért, minthogy az egész nép elveszen. A gonosz gonosz, az ő terve és szándéka is a szívében születik és amikor megszólal, akkor nagyon gonosz szavak jönnek ki a száján és döntéseket hoz és lehet, hogy emiatt a hívők szenvednek is talán, de a Szentírás egyértelműen hangsúlyozza, akkor is igaz, hogy az Úrtól van a nyelv felelete.

Istennek van hatalma még az emberi gonoszságot is felhasználni arra, hogy az ő tervét végrehajtsa. Jézus kereszthalála is így történt. De a gyülekezetnek, a hívő embernek abban akar bátorító lenni, hogy merjünk szólni, merjünk k tervezgetni. Merjük kimondani azt, amire vágyunk, amit szeretnénk, hogy végbe menjen, mert az Úrtól van a nyelv felelete.

A folytatás kiegészíti ezt a bátorító üzenetet, amikor ezt mondja: Minden útjai tiszták az embernek a maga szeméi előtt; de a ki a lelkeket vizsgálja, az Úr az! Nemcsak irányít tehát Isten, hanem a lelkeket vizsgálja. Nagyon beszédes itt a vizsgálni szó, arra vonatkozik az ősi szó, hogy valaki értékel, megvizsgál valamit egy adott mérce, értékrend alapján. Isten a hívő ember beszédét, gondolatait, utait – ebbe már a cselekedet is benne van – az ő kijelentett akarata, törvénye alapján. Az ő isteni igazsága nem egy elvont igazság, hanem a Szentírásban kijelentett és Isten az ő Lelke által számunkra is

kézzel fogható valósággá tette. Isten nem személyválogató módon, szeszélyesen vizsgál meg bármit, ő maga is tartja magát ahhoz, amit az ő isteni akarata, döntése kimondott. Honnan tudhatja meg a hívő ember, hogy mi a jó, mi a helyes, mi az, ami bűn és amitől el kell távolodni? Csakis az Úrtól. Hogy mi az, ami kedves az Úrnak, azt is tőle tudhatom meg.

A Bírák könyvének legutolsó verse így szól: „abban az időben nem volt király Izraelben, mindenki azt tette, ami kedves volt az ő szemei előtt.” Abban a korban a személyes életvitel, a házasság, a családi, társadalmi élet olyan volt, hogy mindenki azt tette, amit a maga szemeiben látott kedvesnek, tisztának. Csakhogy Isten népe ebben a korban a legtisztátalanabban élt. Hihetetlen gonosztetteket követtek el Izrael fiai a bírák korában.

A magyar nyelvben szép az a lehetőség, hogy a kis betűs ő-t nagy betűs Ő-vé kell változtatni és máris helyén van minden. Ha mindenki azt teszi, ami az Ő, azaz az Isten szemei előtt kedves, akkor máris a helyén van a hívő ember. A szuverén Úr is a helyén van és a számára felelősen élő hívő ember és a hívő közösség is a helyén.

A 2. versbeli példabeszéd a beszédek és a tettek mögötti indulatokra, érzésekre, indítékokra akar rákérdezni. „minden útjai tiszták az embernek a maga szemei előtt, de aki a lelkeket vizsgálja, az Úr az.” Az Úr szerint való az indulatom, az érzésem és az, ami alapján megszólalok, ami alapján alakul az életutam? Az Úr Jézus is ezt élte meg. Ő is mindig arra figyelt, hogy mi az, ami Isten szerint való. Gondoljunk a megkísértés történetre; meg van írva. Jézus az isteni mértékhez szabta magát, pedig meg tehetette volna, mint az Isten Fia, hogy a kövekből kenyeret varázsoljon.

De számára a legnehezebb kérdés és döntés akkor született, amikor az volt a nagy kérdés – hogyha hiszi –, hogy a mennyei Atya szuverén Úr, aki megteheti, hogy esetleg ne úgy kelljen megváltani a világot, ahogy az isteni mérce, a Szentírás az ószövetségben előre megígérte. Ezt még ő őszintén el is mondta az Atyának: Atyám, neked minden lehetséges, van jogod úgy dönteni, hogy múljon el a pohár. Jézusnak ki kellett mondania legbelülről, szíve legmélyebb zugából fakadóan: de Atyám, a te akaratod legyen meg. Jézus, amikor ezt a mondatát megvizsgálta, nem véletlenül mondta ki, legyen meg az Atya akarata. Tökéletes Isten Fiúként mondta ki ezt a mondatot is, tökéletesen megharcolta élete minden szavát, minden tettét, megvizsgálta magát a mennyei Atya előtt.

Ez a példabeszéd számunkra abban bátorító, hogy mi is ezt tehetjük. Hallhattuk múlt vasárnap, hogy mi a különbség az Isten gyermeki lét és között, aki még nem Isten gyermeke. Más a szolga és más a fiú. Nekünk azonban lehetőségünk van minden gondolatunkkal, tervünkkel, szavunkkal, minden tettünkkel az életutunkon tisztán élni, úgy, hogy amit az Úr megvizsgál azt mondhatja, hogy kedves neki, ebben gyönyörködik. A lelkeket az Úr vizsgálja meg.

BÍZD AZ ÚRRA DOLGAIDAT!

Akkor is bátorító ez az igeszakasz, hogyha úgy érezzük, hogy ez nem szokott így menni. A múlt héten, amikor a gyerekek itt voltak a napközis táborban, szép volt látni, hogy kevésbé kellett őket fegyelmezni, mert a gyerekórákon már sok mindent megismertek abból, hogy mi az Isten mércéje, mi az Úr akarata. Sok mindent ismernek, és otthon a családokban is megtanulták már és az életük eszerint alakul. Ennek ellenére tudtak hibázni is, néha rájuk kellett szólni. Miért? Mert ők is, hozzánk hasonlóan, bűnösök. A példabeszéd abban akar bátorító lenni, hogy mi van, hogyha hibázok, kiderül, hogy súlyosan vétkeztem és nagyon tisztátalan volt az, amit mondtam, vagy tettem. Gondolhatunk itt Dávidra is, aki amikor Betsabéval vétkezett, egy éven át nem érezte meg, hogy hamisan cselekedett. Csak akkor döbben rá arra, hogy mit tett, amikor megszólítja őt a bárányokra vonatkozó példabeszédben, kiderült milyen a szíve indulata, milyen gonosz, milyen tisztátalanul viselkedett. Dávid Istentől kegyelmet nyert, amit elhitt, és hordozta bűne súlyos következményeit. De az a legfontosabb, hogy Isten annyira helyre állította, hogy végül Betsabétól született meg Salamon, aki az Úr Jézus őse.

A legbűnösebb hívő ember is, amikor vétkezik és kiderül, hogy az Úr mércéje szerint ez súlyos hamisság és bűn, újra indulhat előre. A Szentírásban azt olvassuk, előre megbocsát az Isten, hiszen Jézus ezért halt meg a kereszten.

A legjobb szándékunk is bármikor tisztátalanná lehet a bűneset óta. Mi miért lehetünk olyanok, akiknek az értékrendje, viselkedése olyan lehet, ami megfelel az Isten mércéjének? Ez nem tőlünk függ, ez magunkból származik, ez csak az Úr kegyelme, hiszen Isten nélkül mi nem tudnánk semmi jó, semmi tisztát tenni. Emlékezzünk Péterre, aki az Úr Jézust féltette a keresztaláltól és nagy féltéssel, őszinte szeretettel mondta neki: Mentsen Uram Isten ettől. A legjobb szándék is lehet hamisság, ha a hívő ember nem az isteni mérce előtt méri le az életét. Aki a lelkeket vizsgálja, az Úr az, bátorít abban is, amikor tervezünk, nagy döntés előtt állunk. Például két ifjúsági csoportunkból is többen felvételi vizsga előtt állnak és az egyik lány elmondta, hogy három, vagy négy jó lehetőség közül is választhat, de el kell döntenie, hogy ezek közül, melyik az Úr útja. Néha a jó választás sem könnyű, mert szeretném azt választani, ami az Isten akarata szerint való, vezessen az Úr.

Az ige abban bátorít, hogy gondold át, hozz döntést azzal a hittel és reménységgel, hogy az Úr megvizsgálja és ha hamisság lenne, hiba, akkor ő szól, helyre állít, ha kell. De nagy döntések előtt azzal a lelkiülettel kell élnünk az életünket, hogy a szuverén Úr, a mennyei Atya, aki fiává fogadott szeret annyira, hogy megmutatja, hogy mi az ő útja, felszabadít bennünket a döntésre, a legnehezebb döntések meghozatalára is. A döntést én hozom, nekem kell átgondolni, de az Úr irányít. Az Úr leleplezi, ha hamisság lenne. De nem lesz hamisság, hiszen az Urat akarom követni; Jézus is ezt tette.

A harmadik versben tovább bátorít az ige: „Bízzad az Úrra a te dolgaiddat; a te gondolataid véghez mennek.” Bátorító, mert azt mondja, amit el-

tervezek, átgondolok, az végbe megy majd életem során, beszédben, tettekben megnyilvánul. De ki viszi végbe? Isten. A 9. versben ezt olvassuk: „Az ember elméje gondolja meg az ő útját, de az Úr igazgatja annak járását.” Ebben a versben arról van szó, hogy az Úr igazgatja a járásunk, Isten folyamatosan tesz valamit. A 3. versben már a végeredmény van, a te gondolataid véghez mennek. Tehát Isten végrehajtja azt, amit eltervezett, a te gondolataidat úgy irányítja, úgy vizsgálja meg, hogy végbe akarja vinni. Benne van az a bizonyosság, hogy az, amit én elterveztem, az az út amelyen elindultam az Úr szerint való, ha nem úgy lenne, akkor szól az Úr. Haladjak előre, tegyem a dolgomat és bízom abban, hogy végbeviszi Isten.

Az ősi szövegben a gondolataid szó elsődleges jelentésben azt mondja, hogy valamit művészi összefűznek, összekötnek. Például a szent sátor építésénél a sátozt borító lepedőket ilyen művészi módon alkották meg. Tehát a gondolat, szándék a lelki jelentésben azt jelenti, hogy valami nagyon átgondolt, mérhetetlenül végig gondolt, de eközben művészién szép, kedves, Istennek is. A 40. Zsoltár Istenre vonatkoztatja ezt, hogy ő művészién átgondolt és megalkotott mindent. A szándék, a beszéd, a tett az emberi oldalon van, de az Isten viszi végbe. Ezért mondja az ige: bízd az Úrra gondodat. Ugyanúgy, ahogyan a kisgyermek szülei hagyják, hogy a gyerekek tegyék azt, amit szeretnének, de ha valamit hibásan tesznek, akkor szólnak. Nem úgy éljük meg a gyerekkort, hogy nem merünk semmit sem csinálni, nehogy megbántsam a szüleimet. Gyermeki bizalommal vagyunk, mert már megtanultunk sok mindent, szeretjük azt, aki ott van mellettünk és felszabadultan élhetünk.

A 3. vers akkor is igaz, amikor bajok és nehézségek vannak. Az 1Péterből szeretném idézni az ismerős aranymondást: „Minden gondotokat őreá vesétek, mert neki gondja van rátok.” Lehet, hogy az életutam gond, baj és nehézség, de rávettem az Úrra. Ne te akard megoldani, mert úgy sem tudod, vedd az Úrra a te terhedet, gondodat, majd ő teljesíti, ő viszi végbe. Amikor pedig szeretnénk valamit elkezdni, itt gondolhatunk például egyetemi felvételre, vagy valamilyen családi tervre, ehhez a Jakab leveléből felolvasott ígérést idézem: „ha az Úr akarja és élünk”. Az ígében nem úgy van, hogyha az Úr is akarja, mert akkor az elsőbbséget nem az Úrnak adjuk, hanem magunknak. Vagyis akarunk valamit és reméljük, hogy az Úr is azt akarja. Csak az Úr akarata a meghatározó és én bízzak benne és ebből fakadjon a döntésem, az elgondolásom.

Isten igéje abban bátorít bennünket, hogy Isten hatalmasan, szuverén módon irányít mindent, ő az, aki megvizsgálja a lelkeket, aki alakítja az életutunkat, végbe viszi mindazt, amit eltervezett velünk és általunk is. Beteljesít mindent velünk kapcsolatban, ami hatalmas kincs és ajándék. Elvégezhetünk mindent, egyetlen dolog a mi részünkről és ez a felelősségünk: bízd az Úrra a te dolgaiddat.

BÍZD AZ ÚRRA DOLGAIDAT!

A bizalom nem azt jelenti, hogy semmit sem teszek, hanem azt, hogy mindent megteszek Istenbe vetett hittel, alázattal, ha kell megújulva, ha kell bűnbánatot tartva, újra elindulva. Egy angol mondás szerint, a cselekedetünk és a döntésünk nem kevésbé lesz a miénk, hogyha az Úrra bízunk, csupán annak terhe válik könnyebbé!

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, magasztalunk, hogy te ilyen Isten vagy. Köszönjük, hogy te vagy az Úr és olyan nagy kiváltság, hogy a mi Urunk vagy. Áldunk, hogy valóban te irányítottál bennünket eddig is, te alakítottad életutunkat, te adtál újrakezdést, te gyógyítottad a házasságot, a családi életet, ha baj volt. Köszönjük Urunk, amikor veled tervezhettünk és imádunk, amikor terveink sikerültek és nemcsak te, hanem mi is örülhettünk annak. Köszönjük ezt a bátorítást Urunk. Ugyanakkor bűnbánattal valljuk meg, amikor nem ez történt, Urunk nem te vagy a hibás, hanem mi. Kérünk téged arra, hogy szabadíts meg minket minden aggodalmaskodástól, minden félelemtől, hadd lehessen ez a gyermeki bizalom a miénk.

Köszönjük Urunk, hogy most is rád bízhatjuk nemcsak magunkat, hanem szeretteinket is, azokat is, akik nem ismernek téged. Kérünk, hogy áld meg a tieidet, hogy először ismerjenek meg téged Jézusban, Atyánk. Imádkozunk a gyerekekért, köszönjük, hogy együtt lehettek itt nálunk a múlt héten. Áld meg Urunk mindazt, amit hallottak rólad. Kérünk arra, hogy hadd látszódjon a gyermekek életén is, hogy benned bíznak. Imádkozunk a betegekért, a kórházban lévőkért, a műtét előtt, vagy után állókért. Kérünk téged, segítsd meg őket is.

Imádkozunk Urunk népünkért és vezetőinkért, adj a mi vezetőinknek bölcsességet és alázatot, hogy jó döntéseket hozzanak és Varga Mihály testvérünknek is segíts majd a tárgyalások során. Hisszük Urunk, hogy te irányítod majd őt is, mi ezért imádkozunk most.

Ámen.